

εκεί που συναντιούνται γη και ουρανός (μερική θέα)

Καλλιτέχνες:

Abdullah Denizhan

Beatrice Catanzaro

Λεόντιος Τουμπουρής

Sarah Beddington

Vivien Sansour

Επιμελήτρια: Viviana Checchia

Η έκθεση διαρκεί μέχρι τις 18 Μαρτίου 2016

Η έκθεση “εκεί που συναντιούνται γη και ουρανός” είναι το εικαστικό αποτέλεσμα του δεκαήμερου προγράμματος φιλοξενίας πέντε καλλιτεχνών και του κοινού τους ταξιδιού εξερεύνησης ενός νησιού σε μεταβατικό στάδιο. Η συγκατοίκηση σε ένα σπίτι στην παλαιά πόλη της Λευκωσίας, μας επέτρεψε να μαγειρέψουμε παρέα, να μοιραστούμε, να περπατήσουμε, να εξορμήσουμε μαζί σε ένα ταξίδι στη φαντασία των Κυπρίων που έχουν ανάψει τη φλόγα που φωτίζει μια νέα πορεία. Η έκθεση αυτή δίνει μια στοιχειώδη εικόνα της πραγματικότητας, των ονείρων και των φιλοδοξιών των ανθρώπων που μάς επέτρεψαν να μοιραστούμε μια πρώτη θέαση ενός ουτοπικού μέλλοντος· ενός τόπου που αν και δεν υπάρχει ακόμα, εμείς οδεύουμε πάντα προς αυτόν.

Στις εμπειρίες μας, περιλαμβάνονται γνωριμίες με νεαρούς οραματιστές που διευρύνουν τον ορίζοντά τους μέσα από το χορό, με καλλιεργητές βιολογικών προϊόντων που ανανεώνουν το χρώμα και καλλιεργούν παραδοσιακούς σπόρους, με μέλη μιας κολεκτίβας που κτίζουν μια κοινότητα στα συντρίμια ενός παλιού στρατοπέδου, με μάγισσες, νεαρούς γλύπτες, και ηγετικές μορφές που στρέφονται σε ένα νέο πρότυπο τόσο σε πρακτικό όσο και σε φανταστικό επίπεδο, επηρεάζοντας αντίστοιχα τις κοινότητές τους. Ουσιαστικά, προσκληθήκαμε σε μια διαδικασία που από μόνη της προέχει του αποτελέσματος. Αυτή η εξερεύνηση σε τόπους άπιαστους ακόμα, υποκίνησε την περιέργεια και επέτρεψε τη μερική θέαση νέων υποσχέσεων. Ο ημιτελής θόλος, το γλυπτό του μέλλοντος, ο διττότητα των επιλογών, η άνθιση της ζωής, όλα αποτελούν εικόνες βλάστησης, μια ρωγμή στην τροχιά της περιορισμένης δημιουργικότητας, μια πρόκληση του παλαιού τρόπου ύπαρξης.

Η εικόνα του 16ου αιώνα που επιλέξαμε να αντιπροσωπεύσει την έκθεση, απεικονίζει μια ανδρική φιγούρα που εισέρχεται σε μια νέα σφαίρα, αινιγματική αλλά γεμάτη δυνατότητες. Σε αυτή τη στιγμή δέους, όλα είναι πιθανά και τα πάντα είναι μεταβλητά, προσωρινά και πειραματικά. Όπως ακριβώς αυτός ο τόπος που δεν υπάρχει ακόμα, η ουτοπία, όπου όλα είναι ταυτόχρονα ορατά και αόρατα.

Το έργο αυτής της έκθεση στοχεύει στο να καθρεφτίσει την εμπειρία που βιώσαμε μέσα από την προσπάθεια κατάργησης της ατομικής γραφής, και να απευθυνθεί σε ερωτήματα και προβληματισμούς μέσα από μια συλλογική έκφραση αυτής της ατελούς εικόνας ενός απόλυτα απρόβλεπτου μέλλοντος. Ενός μέλλοντος που όμοια με το σύμπαν και την απεραντοσύνη του, ταυτόχρονα μας ελκύει, μας προσκαλεί αλλά και προκαλεί τη διαρκή εξερεύνησή του.